

« ՔՈՒՆՏԻԻ. »

Քո է, Տեր, տիւ, քո է ջրբնաղ այս պարգէն,
Քո՛ որում յոյս մասն է էիդ մըշտատէն.
Քո՛ որ ըզբիբս յո դարձուցես խորագին՝
Զակնարկութեանդ նետս անդ բողոսս յուսածին:

Խաւար է նիւրն, իբրեւ գոգիս զոր խոտեր,
Աշխարհ յաղջից այս ծըփանուտ դանդաճէր՝
Երբ ըզբոբոյ յառեր դիտումն ի նըմայ,
Եւ կամրդ անդէն ծընան զարեւ յուսընկայ:

Մարդն աստ ըզտիւ գիտ կազմ յաջաց նախն ի բարբ.
Շուշանք գիւրեւ է քաղցրաշունջ շողայր վարդ.
Զի պէս շնորհացդ արդիւնագործ ի հոգեռջ՝
Եւ տիւղ աստէն փըրքէ ծաղկանցն ըզբողբոջ:

Զեռող յորդոյն խոնարհ, վըսեմ բիւք արծուոյն
Հողմք անպարփակ, ալեաց շառաճք, դեզք ամպոյն,
Այն ամենայն քո էն, գերդ քո խսկ է տիւ,
Եւ ուր սըփռեալ դա տարածի օրաբիւ:

Քոյդ՝ մըրրայօն լեռանց ըստուերք հովտաներձ,
Եւ գետրն էն քո՛ խոնարհութեամբն՝ Աստուած մեծ.
Քո անապատը կըրկին ջրոց ուռազին,
Եւ զոր Երկեակ նորա բազկօրն ունիցին:

Ո՞չ քո պըտղօրն ճոխազարդ էն էւ ծառք.
Եւ տունկը ծաղկօրն Երփին ի մարգարն նըկարք.
Որ զբարունակսն առ քեզ ուղղեն էւ ցըցունս՝
Զերախայրիսն առքերելով էւ բուրմունս:

Քո էն, քո Տեր, հաւիկն ի մուռնջ հեշտազին
Յայգուն ի շող վարդից էւ ստուերս Երեկին,
Եւ գիւրըն քո մընջէ նըւազ գոլ տըկար.
Ում՝ զի քո էն՝ հանդեպ էմբ բնաւքս հաւասար.

Բայց քոյսըդ զայդ, տիւ էւ զծընունդս իւր անհաւ՝
Նտուր մարդոյն, ըղձիցն ըզբեզ Եղեալ բաւ.
Նտուր. սակայն էւ այն տուրք քո էն պատիւ,
Քո, Աստուած իմ, յումեն է մարդ, որպէս տիւ:

ԸՆԹԵՐՅԱՍԷՐՔ ԽԱՍԳԻՒԴԻ.

Պ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹԻՒՅՍԻԱՆԵԱՆ.

ԿԱՐԱՊԵՏ ԱՄԻՐԱՅ ԵՐԱՄԵԱՆ ԳԱՐԱՒԵԱՆԷԱ.

Գիրք շարադրող էւ օրագիր հրատարակող անձանց
բնական Եղած է, մանաւանդ մեր ազգին մէջ, մտա-
ծելը քեւ արդեօք գրածինն ո՞վ կամ բանի հոգի պիտի
կարդայ. էւ իրաւունք ունին, վասն զի միայն Պօլսոյ
Երկու հարիւր հազարի մօտ հայազգի բնակչաց տասը
հազարը հազիւ գիտէ կըսեն կարդալ ու գրել. անոնց
մէջ էս *ընթերցասէրք*՝ այս ինքն գիրք կարդալու.
Եւ բան սովորելու սեր ունեցողները հարկաւ խիստ
քիչեւ պիտի ըլլան: Անա ասոնց բիւք շատցնելու
գովելի փափարով հաստատուեր է մօտքս Խազիւղի
մէջ Ընթերցասիրաց Ընկերութիւնը, ինչպէս որ ազգային
լրագիրք ծանուցին: Այս ընկերութեան հաստատու-
թեանն ու յառաջադիմութեանը մեծ ապահովութիւն
կը համարիմք հիմնադիր նախագահին այսինքն Թիւյ-
սիւզեան Պ. Յովհաննէսին ազգասիրութիւնը, որ արդէն
ուրիշ շատ պարագաներու մէջ տեսնուած է:

Պօլսոյ մէջ ամենքը գիտեն որ Խազիւղի Սուրբ Ներ-
սիսեան դպրոցը բանի մը ընտիր աշակերտներ հանեց,
որոնք մեծ ապացոյց Եղան քեւ բարեկարգ վարժարանի
մը օգուտները սրճափ կարեն լինել նաեւ մեր ազգին

LES BIBLIOPHILES DE KHASKEOY.

M. JEAN THUYSUSIAN.

M. GARABED ÉRAM KARA-KIAHIA.

C'est chose naturelle aux auteurs et aux rédacteurs
de journaux de tous les pays, mais surtout à ceux de
notre nation, de s'occuper du nombre et du degré d'in-
telligence des personnes qui pourront lire leurs écrits.
et certes nous avouerons que tous ont parfaitement
raison. En effet, on dit qu'aujourd'hui, parmi les deux
cent mille habitants arméniens de Constantinople, il y
en a cent mille à peine qui savent lire et écrire; encore
parmi ceux-là en est-il bien peu qui aiment véritable-
ment la lecture, c'est-à-dire qui sont désireux de lire
pour s'instruire. C'est dans l'intention louable d'en aug-
menter le nombre que s'est fondée, il y a quelque temps,
à Khaskeoy, faubourg de Constantinople, la Société des
Bibliophiles, ainsi que nous l'ont annoncé les journaux
du pays. Le nom de M. Jean Thuysusian, son président
fondateur, nous est une bien grande assurance du succès
et de la prospérité de cette société. Son patriotisme nous
a déjà été assez prouvé dans d'autres circonstances.

Personne n'ignore à Constantinople que l'école de
Saint-Nersès, à Khaskeoy, a produit nombre d'élèves
distingués. C'est là une preuve de l'utilité que peut offrir
aussi à notre nation, une maison d'éducation sagement